



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XIII. Quomodo Eudoxio res novas agitati Georgius Laodicenus literas miserit, ut eum reprimeret: & de missis ab Ancyrano Concilio legatis ad Constantium.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14233**



palam suscepit. Et conventu Antiochia celebrato unâ cum Episcopis qui eidem opinioni favebant, ex quorum numero erat Acacius Episcopus Cesareæ Palaſtinæ, & Uranius Tyri, unâ cum similibus substantiæ vocabulo confubstantialis etiam vocem rejecit; caufatus Occidentales quoque Episcopos idem decrevisse. Etenim Hofius unâ cum quibusdam illarum partium Episcopis, ad extinguendam Valentis, Ursacii, & Germinii pertinaciam, vi coactus apud Syrmium, ut superius dixi, consenserat ut neque confubstantialis, neque similibus substantiæ vocabulum usurparetur quippe cum nec in sacris literis ea vocabula usquam reperirentur, & curiosa divina substantiæ investigatio, humanæ mentis captum longe superaret. Ad eos igitur, utpote qui Hofii super eare literas expressissent, Epistolam misit Eudoxius, gratias agens Valentis, Ursacii atque Germinii; eorumque ministerio adscribens, quod Occidentales recte sentirent.

ἡ ἀβὴ τῆς τοιαύτης αἰρέσεως ἢ σωτηρίαν ἐν ἀνλιοχίᾳ ἀμα τοῖς τα τοιαύτα φερούσιν, ὧν ἦσαν Ἐκάκιος ὁ καισαρείας τῆς παλαιῆς ἐπίσκοπος, ἢ Ἐράνιος ὁ τότε ἐξ ἀμοιμοισίης ἢ τὸ ὁμοῦσιον ὀνομαζόμενος, ἠφασαν ποικίλματα ὡς ἢ οἱ ἀνα τῶν ἐπισκοποῦντα ἐψηφίσαντο ὅσα ἢ ἀμα τισὶ τῶν ἐκθὰδε ἱερέων, Ἰπὶ κατὰ λυσὶ τῆ ἐσάλειν ἢ ἔρεσάκις ἢ γερμανίᾳ φιλωνκίας, βιασθεὶς ἐν σιρμῖω, ὡς εἴρηται, συνέχωρσεν μῆτε ὁμοῦσιον μῆτε ὁμοῦσιον λέγειν ὡς μὴ δὲ ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς ἐγγραμμένων τῶν ὀνομάτων, ἢ ὡς ἐρενὶ ἀνδραπέων ἐσίαν θεῶ πολυπραγμονεῖν ὡς κατὰ ἑσέως ἢ πρὶ τὰ τετα ὅσις γράμματα, ὡς ἐρεσάκις ἐπιστολὴν διεπέμψατο, ἐσάλειν ἢ ἔρεσάκις ἢ γερμανίᾳ χάσεν ὁμολογηθῆς, ἢ ἐρεσάκις δὲ ὄξαιζεν ἐστὶ ἐν τῇ δύσει, τὰς ἀφορμας τοῖς ἀναλιθῆτες.

CAP. XIII.

Κεφ. ιγʹ.

*Quomodo Eudoxio res novas agitati Georgius Laodicensis literas miserit, ut eum reprimeret: & de missis ab Ancyrano Concilio legatis ad Constantium.*

Ὅτι πατριζοῦτε τῆ ἰουδαίᾳ γράμματα ἵπμι ἐν γὰρ λαοδικείᾳ, ἀνοσιβίων αὐτὸν ἢ ὅσα πᾶσι ἐσχεῖται πρὶς βίῳ ἢ κατὰ τῆς.

Cum Eudoxius ad hunc modum res turbaret, multi ex Antiochena Ecclesia, qui ejus conatibus resistebant, ab eo ejeti sunt, qui acceptis literis Georgii Laodicensis Episcopi, Ancyram Galatiæ venerunt, Forte enim tunc Basilus ad dedicationem basilicæ à se constructæ, multos vicinarum urbium Episcopos convocaverat: quibus Epistolam Georgii tradidit, quæ sic habet.

Ἐπεὶ ἡ ὁδὲ ἐνεσθί ἐρεχεν ἐν δὲ ὄξαιζεν ἢ πᾶσι τοῖς ἀνλιοχίᾳ ἐκκλησίᾳς ἐκ ἀλλοτρίωνοι αὐτὰ ἔξηλαθῆσαν γράμματα λαοδικείᾳ γεωργίᾳ τῆ λαοδικείας ἐπισκοπῆς, παρεργονόσοις ἀγρυραν τῆς γαλατίας ἐπυχε ἢ βασιλείᾳ ἐπὶ καθιερώσει ἢ ἐσάλειν ἐκκλησίᾳς, συγκαλέσας πολλὰς τῶν πᾶσι χωρῶν ἐπισκοπῶν, οἷς ἀπέδωκε τῆ γεωργίᾳ ἐπιστολὴν ἔχει ἡ ὁδὲ.

*Domini honoratissimis, Macedonio, Basilio, Cecropio, Eugenio, Georgius in Domino salutem.*

Κυεῖοις ἡμῶν ὄξαιζεν, μακεδονίᾳ, βασιλείᾳ, κεροπῖᾳ, ἐν γρηίᾳ, γεωργίᾳ ἐν κυρίᾳ χαίρειν.

Aetii naufragium totam penè comprehendit Antiochiam. Etenim Eudoxius discipulos execrabilis Aetii qui à vobis ignominia notati sunt, omnes suscipiens, in clerum promoveret, ipsumque Aetium hereticum præcipuo honore prosequitur. Succurrite igitur tantæ civitati, ne illius naufragio totus simul orbis abripiatur. Et in unum congregati quotquot

Τὸ ἀετὶε ναυάγιον, χεδὸν πᾶσι τῶν ἰερέων τὴν ἀνποχέαν ἐστὶ ἢ ὡς ἀπμαζομύνης μαθητὰς τῆ δύσει ἀετὶε πᾶσι καταλαβὼν ἐν δὲ ὄξαιζεν εἰς κλημῆς παρεβάλλεται, ἐν τοῖς ἐσάλειν τελημῆμοις ἐχω τὸν αἰρέσεων ἢ πον καταλαβῆσε ἐν τὴν τηλικαύτην πᾶσιν, μὴ τῶ ναυαγίῳ αὐτῆς καὶ ἢ οὐκ ἐρεσάκις καὶ εἰς ταυτὸν γρηόμμοι, ἐρεσάκις



καὶ ἡμέας ἐγχαρῆ, ὡς τῶν ἄλλων Ἐπισκο-  
 πων ὑπογραφὰς ἀπαιτήσαίε ἵνα ἡ ἀέπειον  
 ἐκείλη τῆς ἀνλιοχέων ἐκκλησίας ἐνδοξίῳ,  
 καὶ εἴη αὐτῶν μαθητῶν ὄντας, ἀπεχειροθεσίας  
 εἰς κανόνας ἐκκόψῃ ἢ εἰάν Ἐπιμείη μὲν αἰτίαι  
 ἀνόμοιοι καλῶν, καὶ εἴη τὸ τολμῶντας  
 λέγειν τῶν μὴ λεγόντων ἀπειρήν, οἷχε-  
 ται ὑμῖν, ὡς φθάσας ἐφίω, τῶς ἡ ἀνλιο-  
 χέων τὰδε μὴν ἀπειρήν ἢ γέωργίαι Ἐπισκο-  
 πῶν οἱ εἴη ἐν ἀγκύρα Ἐπισκοποὶ, ἐπειδὴ ἀπε-  
 δέχθη ὁ ἐνδοξίος νεωτερισμὸς, εἰς τὸν ἀπειρῶ  
 δόγματι ἐγχεσάφως ἐψηφίσασθαι μετ' ἡμῶν ἐν  
 ἀνλιοχέαι συνηλθε, δηλοῦσι ταῦτα τῶ βα-  
 σιλεῖ καὶ εἰς αὐτῶν ἡμέας τινὰ πρόνοιαν,  
 ὡς κρατεῖν τὰ ἐν Καρδικῇ καὶ ἐν Σεμῶν καὶ  
 ταῖς ἄλλαις συνόδοις κεκεμημένα, ἐν αἷς  
 συνεδοκεῖ ὁμοιοὶ εἶναι κατ' ἐσίαν τῶ πατρὶ  
 τοῦ υἱοῦ καὶ αἰρένται ὡς τῆς πρὸς ἐδῶ  
 πρὸς βασιλεῖα, αὐτὸς τε βασιλεῖα ὁ ἀγ-  
 κυρας Ἐπισκοπῶν, καὶ ἐνδοξίος ὁ σεβασίας,  
 καὶ ἐλδοξίος ὁ κυζίκος, ἐλεούσι πρὸς ἐδῶ  
 ἐν Ἰαλαμπόλεως βασιλικῆ ὡς δὲ  
 ἀφίκοιτο εἰς τὰ βασιλεῖα, κατὰ λαμβάνει.  
 ἐν ἀσφαλίου πρὸς ἐδῶ τῶν ἀνλιοχέας,  
 εἰς ἀγαπῶν ἀπὸ τῆς αἰτίας αἰρέσεως, ἡδὴ  
 πρὸς ἐδῶ εἰς τὸ παρεχόμεν, καὶ γράμ-  
 ματα πρὸς βασιλέως κομισάμενον, ἐκδη-  
 μῶν μέλλοντα κατὰ μινυθεῖσιν ἢ τῆς αἰ-  
 ρεσεως διὰ τῶν εἰς ἀγκύρας πρὸς ἐδῶ, κα-  
 τὰ τῶν ἐνδοξίος καὶ ἐνδοξίος τῶν ἀμφὶ τοῦ ἀδό-  
 ξου καὶ ἀνακομίε) πρὸς ἀσφαλίου τὴν ἰδίαν  
 Ἐπιστολὴν γράφει ἢ ταδε.

A convenire potuerint, ab aliis Episcopis  
 subscriptiones postulate; eo consilio ut  
 Eudoxius & Aetium ipsum ex Antio-  
 chena Ecclesia expellat, & discipulos  
 illius in clericorum album relatos ex-  
 pungat. Quod si cum Aetio filium pa-  
 tri dissimilem dicere pertexerit, eosque  
 qui istud dicere audent, iis qui aliter di-  
 cunt anteponere, perit vobis, ut jam  
 dixi, urbs Antiochia. Et Epistola qui-  
 dem Georgii hæc continebat. Episcopi  
 vero qui Ancyræ convenerant, cum no-  
 vandi studium Eudoxii manifesti depre-  
 hensum esset ex conscriptione fidei,  
 quam ille unâ cum Episcopis Antiochiæ  
 congregatis ediderat, rem Imperatori  
 significarunt. Postularuntque ab eo ut  
 diligenter provideret, ut ea quæ in Ser-  
 dicensi, Sirmiensi, aliisque Conciliis  
 decreta fuerant, firma ac stabilia per-  
 manerent: quibus in Conciliis defini-  
 tum erat communi consensu, filium pa-  
 tri similem esse secundum substantiam.  
 Deliguntur itaque ad Imperatorem le-  
 gati, Basilus ipse Episcopus Ancyræ,  
 Eustathius Sebastia, Eleusius Cyzici;  
 Et cum illis Leontius quidam, ex Im-  
 peratoris cubiculario Presbyter. Qui  
 cum ad Comitatum pervenissent, of-  
 fendunt illic Asphaltium Antiochenæ  
 Ecclesiæ Presbyterum, ardentissimum  
 fautorem dogmatis Aetii: qui confectis  
 rebus quarum causa advenerat, & literis  
 à Principe impetratis, reditum jam pa-  
 rabat. Verum indicata hæresi per lega-  
 tos qui Ancyrâ venerant, Constantius  
 Eudoxium quidem cum suis condemna-  
 vit: Epistolam vero suam ab Asphaltio  
 recepit, ejusque loco ista scripsit.

CAPUT XIV.

Κεφ. ιδ΄.

Ἐπιστολὴ κυριαστῆ βασιλέως, δευκαλομήτη ἐνδοξίον  
 καὶ τῶν ἀπὸ αὐτοῦ.

D Constantii Imperatoris Epistola, qua Eu-  
 doxius, & qui cum eo erant, ju-  
 bentur expelli.

Ναυήσκων ἀνλιοχέων μέγιστος σεβαστός, τῆ καὶ  
 ἀντιόχεια ἀγία ἐκκλησία.

Victor Constantius maximus Augustus,  
 sancta Ecclesia que est apud  
 Antiochiam.

Ἐνδοξίος εἰ παρ' ἡμῶν ἦκε μηδεὶς ἕ-  
 τως οἰεσθῶ ὑποφύω τῶ πρὸς ἐδῶ τῶν  
 ὡς ἐμῶν εἰ δὲ μὲν ἄλλων καὶ τῶ το  
 ὡς ἐμῶν, ἐνδοξίος δὴ πρὸς ἐδῶ εἰς τὸ  
 ὡς ἐμῶν κομισάμενοι πάντων γὰρ ἀν ἐκόν-  
 τες ἀπόσχοντο, οἱ διωασεῖων ἐνεκεν

Eudoxius non à nobis missus adve-  
 nit: nemo vestrum ita existimet.  
 Longe aliter affecti sumus, quam ut tali-  
 bus favere velimus. Quod si ut cætera, sic  
 istud quoque argute confingunt, mani-  
 festo produnt se divino numini illudere.  
 Quibus enim rebus sua sponte parcauit  
 ij, qui dominandi cupiditate accensi,  
 Aa aa ij